

Сряда, 8 юни 2011 г.

43. Застъпва становището, че доброто управление в АКР е от ключово значение за гарантиране на качеството на рейтингите, и призовава за пълна прозрачност от страна на АКР относно прилаганите от тях управленчески мерки;

Отчетност и отговорност

44. Подчертава, че ЕОЦКП отговаря за прилагането и спазването от страна на АКР на Регламент (ЕО) № 1060/2009; счита, че ако външните кредитни рейтинги изпълняват регулаторна функция, те не следва да бъдат определяни просто като становища и че от АКР следва да бъде търсена отговорност за последователното прилагане на методиката за присъждане на кредитни рейтинги; поради тази причина препоръчва в случай на груба небрежност или груби неправомерни действия агенциите за кредитен рейтинг да подлежат на определена по последователен начин за целия ЕС гражданска отговорност и препоръчва на Комисията да установи начини, по които държавите-членки да включат тази гражданска отговорност в своите системи на гражданско право;

45. Посочва, че основна отговорност за инвестиционни решения носи участникът на финансовия пазар, т.е. лицето, управляващо активи, финансовата институция или комплексният инвеститор; отбелязва, че отчетността ще се подпомага допълнително от централния регистър (CEREP), създаден по АКР1, който публикува данни в стандартизирана форма относно резултатите на рейтингите, присъдени от АКР, регистрирани в ЕС, което ще позволи на инвеститорите да извършват собствена оценка на определени АКР и по този начин ще спомогне за упражняване на натиск по отношение на доброто име; посочва, че инвеститорите следва да имат възможности за ефективно управление на риска, подлежащи на съответен административен надзор;

46. Предлага всяка регистрирана агенция за кредитен рейтинг да изготвя годишен преглед за оценка на миналия опит по отношение на кредитния рейтинг, както и да включва тази информация в отчетен доклад, който да бъде ползван от надзорния орган; предлага ЕОЦКП редовно да извършва случайни проверки на отчетните доклади, за да гарантира високото качество на стандартите в областта на кредитния рейтинг;

*

* *

47. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета, Комисията и правителствата и парламентите на държавите-членки.

Гарантиране независимостта на оценките за въздействието

P7_TA(2011)0259

Резолюция на Европейския парламент от 8 юни 2011 г. относно гарантиране независимостта на оценките за въздействието (2010/2016(INI))

(2012/C 380 E/06)

Европейският парламент,

- като взе предвид Договора от Лисабон и Хартата на основните права на Европейския съюз, влязла в сила на 1 декември 2009 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 8 октомври 2010 г., озаглавено „Разумно регулиране в Европейския съюз“ (COM(2010)0543),
- като взе предвид своята резолюция от 9 септември 2010 г. относно „по-доброто законотворчество“ – 15-ти доклад на Европейската комисия относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност съгласно член 9 от Протокола ⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Приети текстове, P7_TA(2010)0311.

Сряда, 8 юни 2011 г.

- като взе предвид своята резолюция от 21 октомври 2008 г. относно По-добро законотворчество — 2006 г. съгласно член 9 от Протокола относно прилагането на принципите на субсидиарност и пропорционалност ⁽¹⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 4 септември 2007 г. относно „По-добро законотворчество - 2005 г.“: прилагане на принципите на субсидиарност и пропорционалност - 13-ти годишен доклад ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 10 юли 2007 г. за намаляване на административните разходи, наложени от законодателството ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 16 май 2006 г. относно „По-добро законотворчество - 2004 г.“: прилагане на принципа на субсидиарност – 12-ти годишен доклад ⁽⁴⁾,
- като взе предвид резолюцията си от 20 април 2004 г. относно оценката на въздействието на общностното законодателство и процедурите на консултация ⁽⁵⁾,
- като взе предвид Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество, сключено на 16 декември 2003 г. между Европейския парламент, Съвета и Комисията,
- като взе предвид междунституционалния „Общ подход към оценката на въздействието“, сключен между Парламента, Съвета и Комисията през ноември 2005 г.,
- като взе предвид специалния доклад на Европейската сметна палата № 3/2010,
- като взе предвид резултатите от възложеното от Европейския парламент проучване относно оценките на въздействието в държавите-членки на ЕС,
- като взе предвид насоките на Комисията от 15 януари 2009 г. относно оценката на въздействието и приложенията към тях (SEC(2009)0092),
- като взе предвид съобщението на Комисията от 5 юни 2002 г. относно оценката на въздействието (COM(2002)0276),
- като взе предвид рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. между Парламента и Комисията,
- като взе предвид съобщението на Комисията от 28 октомври 2010 г., относно „Интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията: Извеждане на преден план на конкурентоспособността и устойчивото развитие“ (COM(2010)0614),
- като взе предвид доклада за 2010 г. на Комитета по оценка на въздействието от 24 януари 2011 г. (SEC(2011)0126),
- като взе предвид писмото от 16 ноември 2010 г. от председателя на комисията по правата на жените и равенството между половете до докладчика относно придобития опит от оценка на въздействието, извършена във връзка с последиците от удължаването на отпуска по майчинство до 20 седмици,
- като взе предвид член 48 от своя правилник,
- като взе предвид доклада на комисията по правни въпроси, както и становищата на комисията по икономически и парични въпроси, на комисията по околна среда, обществено здраве и безопасност на храните, на комисията по промишленост, изследвания и енергетика, както и на комисията по вътрешния пазар и защита на потребителите (A7-0159/2011),

⁽¹⁾ ОВ С 15 Е, 21.1.2010 г., стр. 16.

⁽²⁾ ОВ С 187 Е, 24.7.2008 г., стр. 67.

⁽³⁾ ОВ С 175 Е, 10.7.2008 г., стр. 124.

⁽⁴⁾ ОВ С 297 Е, 7.12.2006 г., стр. 128.

⁽⁵⁾ ОВ С 104 Е, 30.4.2004 г., стр. 146.

Сряда, 8 юни 2011 г.

- А. като има предвид, че оценките на въздействието представляват системна оценка на очакваните последици от законодателните действия,
- Б. като има предвид, че установяването на прозрачна, ясна, ефективна и висококачествена регулаторна среда следва да бъде една от приоритетните цели на политиката на Европейския съюз,
- В. като има предвид, че оценките на въздействието внасят положителен принос към цялостното повишаване на качеството на законодателството на ЕС в интерес на по-доброто законотворчество,
- Г. като има предвид, че проблемите, възникващи при транспонирането и прилагането на действащото право на Съюза, се дължат отчасти на недостатъчно добре изготвени законодателни текстове, и като има предвид, че всички европейски законодателни органи носят обща отговорност във връзка с това,
- Д. като има предвид, че Договорът от Лисабон съдържа „хоризонтални“ социални и екологични клаузи (член 9 и член 11 от ДФЕС), които трябва да се вземат предвид при определянето и прилагането на политиките и действията на Съюза и изискват задълбочен анализ на социалното и екологично въздействие на всяко предложение за законодателен акт;
- Е. като има предвид, че при приемането на нови законодателни актове, както и при опростяването и преработването на действащи законодателни актове оценките на въздействието служат за подобряване на оценката на социалното и икономическото въздействие, на въздействието върху околната среда и здравето, както и на съвместимостта им с основните права, като по този начин могат да допринесат за намаляване на бюрокрацията, както и за гарантиране на последователност на политиките на ЕС при постигане на основните цели, определени от Европейския съвет,
- Ж. като има предвид, че Комисията счита, че Комитетът за оценка на въздействието е независим, въпреки че е под ръководството на председателя на Комисията и се състои от високопоставени длъжностни лица от различни генерални дирекции, а председател е заместник генералният секретар, като има предвид, че това води до нарушения в оценката на информацията и по този начин до нарушаване на изискването за неутралност,
- З. като има предвид, че Парламентът неколкратно е изразявал подкрепата си за използването на независими оценки на въздействието в Европейския съюз,
- И. като има предвид, че провежданите от Комисията оценки на въздействието не разкриват общовалидно равнище на качеството и че те често по-скоро служат за оправдание на дадено законодателно предложение, отколкото за обективно разглеждане на фактите,
- Й. като има предвид, че оценката на въздействието може да се използва за създаване на ненужни бюрократични пречки за бъдещото развитие или влизане в сила на европейското законодателство и политики,
- К. като има предвид, че Парламентът, Съветът и Комисията в Междунституционалното споразумение от 16 декември 2003 г., междунституционалния „Общ подход към оценката на въздействието“ от ноември 2005 г. и Парламентът и Комисията в рамковото споразумение от 20 октомври 2010 г. се задължиха да формулират програма за по-добро законотворчество, и като има предвид, че настоящата резолюция съдържа конкретни предложения за подобряване на оценките на въздействието,
- Л. като има предвид, че Комисията се стреми към нов вид подход в промишлената политика, при който всички политически предложения със значителни последици за икономиката следва да бъдат подробно анализирани по отношение на тяхното въздействие върху конкурентоспособността,

Сряда, 8 юни 2011 г.

Общи изисквания към оценките на въздействието на европейско равнище

1. Подчертава, че оценките на въздействието са важно помощно средство за осъществяване на интелигентно и по-добро законотворчество по време на целия цикъл на политиката, което законодателните органи на ЕС следва да използват по-често, за да могат да извършват по-ефективна оценка на икономическите, социалните, екологичните и свързаните със здравето последици от техните възможности за действие, както и въздействието им върху основните права на гражданите, като отчитат, че анализът на разходите и ползите е само един от критериите;
2. Приветства съобщението, озаглавено „Разумно регулиране в Европейския съюз“, и подчертава, че оценката на въздействието следва да играе ключова роля през целия цикъл на политика, от създаването на законодателен акт до неговото прилагане, изпълнение, оценка и преглед; подчертава значението на добре обмисленото и напълно информирано вземане на решения в етапа на създаване на законодателните предложения, тъй като това може да доведе до по-добро качество на резултатите и по-кратък законодателен процес;
3. Набляга на необходимостта от изготвянето на обстойни оценки на въздействието като предпоставка за висококачествено законодателство и правилно транспониране, прилагане и изпълнение;
4. Подчертава, че оценката на въздействието по никакъв начин не може да представлява заместител на политическите разисквания и на демократичния процес на вземане на решения от страна на законодателните органи, а просто служи за специализирана подготовка на дадено политическо решение;
5. Подчертава, че е необходимо оценките на въздействието да се извършват в началните етапи на разработване на политиките; подчертава, че те следва да бъдат напълно независими и следва винаги да се основават на обективен и обоснован анализ на потенциалните последици;
6. Подчертава, че в съответствие с междуинституционалното споразумение за по-добро законотворчество, съзаконотелите са решили да извършват оценка на въздействието, когато считат това за уместно и необходимо за законотворческия процес, преди приемането на някакво значително изменение;
7. Счита, че е необходимо в процеса на извършване на оценката на въздействието да се включат външни експерти от всички засегнати области на политиките, както и заинтересовани групи, с цел да се гарантира независимост и обективност; подчертава във връзка с това основната разлика между обществените консултации и независимите оценки на въздействието; отбелязва, че окончателният резултат и контролът на методиката и качеството на оценките на въздействието следва да останат отговорност на институциите на Европейския съюз, за да се гарантира провеждането им по един и същ висок стандарт;
8. Призовава за максимална прозрачност при изготвянето на оценките на въздействието, включително ранното публикуване на подробни пътни карти на предлаганото законодателство, за да се гарантира равен достъп до законодателната процедура за всички заинтересовани страни; ето защо счита също така, че настоящият период на консултации на Комисията следва да се удължи до 12 седмици;
9. Счита, че не следва да бъде възможно оценките на въздействието за проекти или законодателство, възложени от публичната администрация или свързани с нея предприятия, да бъдат одобрявани от въпросната администрация;
10. Счита за особено важно оценките на въздействието да се разглеждат внимателно от държавите-членки предварително, за да се преценят последиците от предлаганото законодателство за националното право и публичните политики; призовава за извършване на по-внимателна последваща оценка и за допълнително обмисляне на включването на задължителни таблици на съответствието, за да се гарантира, че законодателството на ЕС е приложено правилно от държавите-членки и е постигнало своите цели;
11. Счита, че оценката на въздействието е подходящ инструмент за проверка на съответствието на предложението на Комисията и по-специално на спазването на принципите на субсидиарност и пропорционалност и за по-ясно излагане пред съзаконотелите и широката общественост на причините за избора на определена мярка;

Сряда, 8 юни 2011 г.

12. Подчертава, че ключовите елементи на една добра оценка на въздействието са определяне на проблема, провеждане на консултации със заинтересованите страни, определяне на целите, които трябва да бъдат постигнати, както и разработване на стратегически възможности за действие;
13. Счита, че е важно новите законодателни предложения да бъдат придружавани от оценка на въздействието; отбелязва, че това може да се отнася също така за опростяването и преработването на правото на ЕС, както и за делегираните актове и актовете за изпълнение съгласно разпоредбите на членове 290 и 291 от ДФЕС, където е подходящо;
14. Разглежда оценката на въздействието като „подлежащ на развитие документ“, който е част от законодателния процес; подчертава необходимостта от гарантиране на достатъчно гъвкавост, за да могат последващи оценки на въздействието да бъдат изготвяни по време на законодателния процес;
15. Призовава оценките на въздействието да не се съсредоточават изключително върху анализа на разходите и ползите, а да вземат под внимание редица критерии, в съответствие с принципа на интегриран подход, с цел по този начин на законодателните органи да се предостави възможно най-всеобхватна картина; във връзка с това насочва вниманието към икономическите, социалните и екологичните аспекти, посочени в Междунституционалното споразумение от 16 декември 2003 г. и общия подход от ноември 2005 г., които трябва да се съчетаят в обща оценка; във връзка с това подчертава нуждата да се следи за съгласуваност между различните политики и действия на ЕС, като се отчитат всички негови цели и се осигурява придържане към принципа на предоставената компетентност, както предвижда член 7 от ДФЕС;
16. Настоятелно призовава в рамките на оценките на въздействието винаги да се извършва анализ на разходите и ползите, т.е. да се извършва проверка на икономическата ефективност на всички програми и мерки, включващи разходи, при което следва да бъдат проучени евентуалните последици за малките и средните предприятия (МСП); във връзка с това призовава за последователно прилагане на теста за МСП, предвиден в Small Business Act от 2008 г.; в този контекст припомня, че във връзка с всеки нов законодателен акт, който налага тежести върху МСП, следва да има внимателна оценка на съществуващите регламенти с цел намаляване като цяло на регулаторната тежест върху МСП;
17. Призовава в контекста на оценките на въздействието да се извършва интензивен анализ относно всички нови политически предложения със значителни последици за конкурентоспособността в промишлеността; освен това призовава за последваща оценка на въздействието на законодателството на ЕС върху конкурентоспособността в европейската икономика; отбелязва, че Комисията в действителност обеща подобна процедура в съобщението си относно интегрирана индустриална политика за ерата на глобализацията;
18. Подчертава необходимостта от това да се извлекат поуки от последващата оценка на съществуващото законодателство и от анализ на съответната съдебна практика на Съда на Европейския съюз и необходимостта от провеждането на обстойна дискусия относно стратегическите опции, които съществуват в дадена област на политиката, преди да бъде предложено ново законодателство;
19. Настоятелно призовава оценките на въздействието на европейско равнище да разглеждат и европейската добавена стойност, свързана с това какви икономии на разходи биха възникнали вследствие на европейско решение и/или какви допълнителни разходи биха възникнали в държавите-членки при липса на европейско решение;
20. Счита, че в оценките на въздействието следва да бъдат отчитани въздействието върху икономическите партньорства на ЕС, както и последствията от избирането на конкретен европейски стандарт вместо международен стандарт;
21. Подчертава, че в оценките на въздействието, които трябва в пълна степен да отчитат алтернативите на разположение на законодателните органи, следва винаги да се включва и сериозен анализ на възможността да не се предприемат действия;

Сряда, 8 юни 2011 г.

22. Подчертава, че оценките на въздействието не трябва да водят до по-голяма бюрократична тежест и до ненужно забавяне в законодателната процедура; въпреки това за извършване на оценките на въздействието трябва да се отдели достатъчно време, за да се постигне надежден резултат; подчертава във връзка с това, че с оценките на въздействието не трябва да се злоупотребява като средство за блокиране на нежелано законодателство; следователно настоятелно призовава за създаването на технически и административни предпоставки с цел да се предостави възможност за бързо и своевременно извършване на оценките на въздействието, например посредством такива инструменти като рамкови споразумения, ускорени процедури за възлагане на поръчки и оптимално използване на собствените средства;

23. Настоятелно призовава в съответствие с принципа на най-добрите практики да се използва опитът на други страни, в които оценките на въздействието вече се провеждат от няколко години, с цел допълнително да се подобрят оценките на въздействието на равнището на Европейския съюз;

24. Призовава оценките на въздействието да бъдат актуализирани в хода на законодателния процес като цяло, за да може да бъдат отчитани промените, възникващи по време на процеса;

25. Подчертава, че оценките на въздействието не следва да бъдат извършвани само преди приемането на даден законодателен текст (*ex ante*), а следва също така да бъдат извършвани и след неговото приемане (*ex post*); припомня, че това е необходимо за извършването на по-точна оценка във връзка с това дали целите на даден законодателен акт действително са били постигнати и дали даден законодателен акт трябва да бъде изменен или да продължи да бъде в сила; въпреки това подчертава, че последващата оценка никога не бива да замества задължението на Комисията като „пазител на Договорите“ да наблюдава ефективно и своевременно прилагането на правото на Съюза от страна на държавите-членки;

26. подчертава основната отговорност на Комисията за провеждане на висококачествени оценки на въздействието на своите предложения, когато упражнява правото си на инициатива съгласно Договора;

Възможности за извършване на подобрения на равнището на Европейската комисия

27. Признава, че качеството на провежданите от Комисията оценки на въздействието се повиши през последните години, но подчертава, че продължава да съществува необходимост от подобрене;

28. Посочва във връзка с това Комитета за оценка на въздействието на Комисията, създаден през 2006 г. (Impact Assessment Board – IAB), който отговаря за разработването на оценките на въздействието на Комисията;

29. Подчертава, че членовете на Комитета за оценка на въздействието са независими само във формално отношение, тъй като понастоящем те се определят от председателя на Комисията и следват неговите инструкции - следователно не може да се твърди, че са напълно независими; във връзка с това призовава членовете на Комитета за оценка на въздействието да бъдат оценявани от Европейския парламент и от Съвета преди назначаването им; призовава да се отмени задължението им да следват инструкциите на председателя на Комисията; призовава за това, Комитетът за оценка на въздействието и експертите да работят в обществен интерес при най-голяма степен на прозрачност, така че тяхната независимост да може да бъде проверена на практика;

30. Призовава също така в работата на Комитета за оценка на въздействието да вземат участие експерти от всички области на политиката, както и всички засегнати заинтересовани групи; призовава тези експерти да бъдат извън Комисията и да са независими по отношение на следването на съответни инструкции;

31. Насърчава ранното и всеобхватно включване на Европейския парламент – и преди всичко на съответните компетентни парламентарни комисии – в цялостния процес на оценка на въздействието, както и в работата на Комитета за оценка на въздействието, например чрез предоставяне на информация и междинни доклади; приканва Комисията при внасяне на законодателно предложение да предоставя на Парламента и на Съвета резюмета от две до четири страници с пълната оценка на въздействието, включително, когато е необходимо, обяснение относно причините за това да не се извършва оценка на въздействието, така че да може да се провери, дали всички важни въпроси са били засегнати, без да се излага на опасност независимостта при оценяването чрез оказване на влияние върху действителната оценка;

Сряда, 8 юни 2011 г.

32. Отбелязва, че при изготвянето на оценките на въздействие Комисията следва също да се консултира с държавите-членки, тъй като на по-късен етап те трябва да транспонират директивите в национално законодателство, а по принцип националните органи по-добре знаят какво въздействие оказват на практика правните норми;
33. Подчертава, че разумното регулиране, базиращо се на цялостна и обективна оценка на въздействието, остава споделена отговорност на европейските институции и държавите членки и поради това Комисията трябва да се съобразява със становищата на Европейския парламент, Комитета на регионите, Европейския икономически и социален комитет и държавите-членки;
34. Обръща внимание на това, че преди окончателното приемане на дадена оценка на въздействието предварителните резултати би следвало винаги да бъдат подлагани на външна проверка; във връзка с това изисква контролна експертиза, достъпна за обществеността;
35. Обръща внимание на критиката от страна на Европейската сметна палата във връзка с факта, че Комисията понякога започва законодателни инициативи, въпреки че процесът на оценка на въздействието все още не е приключил; освен това обръща внимание на критиката, че не всички възможности за действие могат да получат еднакво внимание; подчертава, че в процеса на извършване на оценка на въздействието всички възможности за действие трябва да бъдат разгледани в пълна степен;
36. Изисква по-голяма прозрачност чрез пълно оповестяване на имената на всички експерти и други участници, взели участие в процеса на оценката на въздействието, както и на тяхната декларация за интереси;
37. Във връзка с обществените консултации призовава представителите на интереси да бъдат информирани своевременно за всяка запланувана консултация; освен това предлага в рамките на обществените консултации представителите на интереси да имат също възможността да изкажат мнението си по отношение на оценките на въздействието, и то своевременно, преди публикуването на съответното предложение на Комисията;
38. Изисква използваните от Комисията данни да бъдат надеждни и сравними;
39. Призовава Комисията при изготвянето на оценките на въздействие редовно да проучва административната тежест, която законодателните предложения създават, и винаги ясно да посочва коя от разгледаните възможности в най-голяма степен премахва административни тежести, съответно създава най-малко нова бюрокрация;
40. Обръща внимание на това, че представянето на резултатите от дадена оценка на въздействието едновременно със законодателното предложение се отразява неблагоприятно, тъй като така се създава впечатлението, че оценката на въздействието служи на първо място за оправдаване на дадено предложение на Комисията; ето защо съветва за ранно публикуване на документи на всеки етап от законодателния процес, включително публикуването на окончателната оценка на въздействието на Комисията, одобрена от Комитета за оценка на въздействието, преди започването на консултациите между службите;
41. Предлага всички завършени от Комисията оценки на въздействието да се публикуват от Комисията в специална поредица на предназначен за това уебсайт, така че обществеността да има лесен достъп до тях;
42. Изисква извършване на последваща оценка на приетите нормативни актове от страна на Комисията; отново подчертава все пак, че предварителната и последваща оценка в никакъв случай не следва да заменя горепосоченото задължение на Комисията да наблюдава прилагането на правото на Съюза от държавите-членки;
43. Призовава Комисията да се произнася обстойно по оценките на въздействие, извършени от Парламента;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Възможности за подобрения на равнището на Европейския парламент

44. Призовава комисиите си да използват по-последователно предоставения вече на разположение инструмент на Парламента за оценка на въздействието; припомня, че съществува специална бюджетна линия за извършване на оценки на въздействието; счита, че прибягването към парламентарна оценка на въздействието е особено необходимо, когато са направени съществени изменения на първоначалното предложение;

45. Припомня освен това, че оценките на въздействието не е необходимо да се извършват непременно в рамките на продължително изследване, а биха могли да се провеждат дори под формата на ограничени проучвания, семинари и изслушвания на експерти;

46. Отбелязва, че в своите законодателни резолюции Парламентът следва систематично да включва стандартно позоваване, в която се подчертава, че са взети предвид всички оценки на въздействието, осъществени от институциите на ЕС в областите, които попадат в обхвата на съответното законодателство;

47. Обръща внимание на това, че както Парламентът, така и неговите комисии понастоящем вече разполагат с механизми за проверка на оценките на въздействието на Комисията; счита, че представянето на оценката на въздействието от страна на Комисията на съответните комисии би било ценно продължение на контрола, осъществяван от Парламента; обръща внимание, че този контрол може също така да се извършва наред с другото чрез допълнителни оценки на въздействието, по-задълбочени анализи, проверка на оценките на въздействието на Комисията от външни експерти, както и провеждането на извънредни заседания с независими експерти; подчертава, че във връзка с това дейността на компетентните му по тези въпроси отдели следва да продължи да се развива съгласувано;

48. Подчертава, че на оценките на въздействието на Парламента може да се гледа като на инструмент за корекция на оценката на въздействието на Комисията;

49. Изисква систематично и възможно по-ранно разглеждане на оценките на въздействието на Комисията на равнището на Парламента и преди всичко на равнището на отделните комисии;

50. Изтъква, че решението за извършване на парламентарна оценка на въздействието трябва да бъде взето в компетентната парламентарна комисия, като се вземе предвид становището на докладчиците; предлага изменение на Правилника за дейността, така че да бъде възможно извършването на оценка на въздействието да се възлага от най-малко една четвърт от членовете на дадена комисия;

51. Насърчава всички свои комисии преди разглеждането на дадено законодателно предложение да провеждат задълбочено обсъждане с Комисията относно оценката на въздействие;

52. Подчертава, че оценките на въздействието са от значение и в хода на законодателния процес в рамките на Парламента; окуражава Парламента при съществени предложения за изменение във всеки един стадий на законодателния процес да проверява възможността за оценки на въздействието; подчертава, че това не бива да води до големи забавяния;

53. Освен това призовава отделните членове на ЕП да имат възможност да изискват малки проучвания с цел да им се предоставят съответни факти или статистически данни, свързани с парламентарната им дейност, и предлага тези проучвания да се извършват от библиотеката на Европейския парламент като допълнение към настоящите ѝ функции;

54. Призовава следователно Парламентът да приеме планове библиотеките на институцията да предоставят на членовете на ЕП тази услуга; подчертава, че плановете следва да се основават на най-добрите практики на парламентарните библиотеки, включително на тези в държавите-членки, и следва да се изпълняват съгласно строги правила и при пълно сътрудничество с комисиите с изследователски функции;

Сряда, 8 юни 2011 г.

Създаване на самостоятелна структура за оценка на въздействието за Европейския парламент и перспективи за бъдещето

55. Подчертава значението, което би имал един единен механизъм за оценка на въздействието за качеството и съгласуваността на собствената му политика;

56. По тази причина изисква създаването на интегриран процес за оценка на въздействието в рамките на Европейския парламент; във връзка с това предлага разработването на обща процедура за оценка на въздействието въз основа на обща систематика и методология, който да се използва от всички комисии;

57. Настоятелно призовава този процес да се осъществи под ръководството на автономна структура, която използва собствените ресурси на Парламента, например като привлича за участие библиотеката и тематичните отдели, и включва външни експерти, като командировани служители от националните служби за оценка на въздействието, на ad hoc основа за отделни оценки на въздействието, за които Парламентът да има право да поставя въпроси чрез надзорен орган, състоящ се от членове на Парламента;

58. Призовава за тази цел да бъде създадена необходимата административна инфраструктура, като се гарантира, че тези структури не се отразяват на бюджета, като се използват съществуващите ресурси;

59. Подчертава, че в дългосрочен план следва да се обмисли възможността при оценката на въздействие в бъдеще да се използва общ подход на европейските институции; припомня, че още междуинституционалното споразумение от 16 декември 2003 г. и междуинституционалният „Общ подход към оценката на въздействието“ от ноември 2005 г. приканиха за разглеждане на възможността за създаване на обща методология на европейските институции при оценката на въздействието;

60. Изразява съжаление, че понастоящем Европейската комисия отхвърля идеята за общ подход на европейските институции при оценката на въздействието;

61. Обръща внимание на факта, че досега Съветът почти не е използвал инструмента на оценка на въздействието; следователно призовава Съвета да използва също така по-интензивно оценките на въздействието, в съответствие с горепосочения общ междуинституционален подход, за да повиши качеството на приноса си към европейското законодателство; подчертава, че разумното регулиране, основано на пълна и обективна оценка на въздействието, остава споделена отговорност на институциите на ЕС и на държавите-членки;

*

* *

62. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.

Външно измерение на социалната политика, насърчаване на трудовите и социални стандарти и европейска корпоративна социална отговорност

P7_TA(2011)0260

Резолюция на Европейския парламент от 8 юни 2011 г. относно външното измерение на социалната политика, насърчаване на осигуряването на трудови и социални стандарти, както и европейската корпоративна социална отговорност (2010/2205(INI))

(2012/C 380 E/07)

Европейският парламент,

— като взе предвид членове 2, 3, 6 и 21 от Договора за Европейския съюз,

— като взе предвид членове 7, 9, 145-161, 206 -209 и 215 от Договора за функционирането на Европейския съюз,